

РЕШЕНИЕ

№ 119

гр. Варна, 18.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вилиян Г. Петров

Членове: Георги Йовчев
Николина П. Дамянова

при участието на секретаря Ели К. Тодорова
като разгледа докладваното от Николина П. Дамянова Въззивно търговско дело № 20223001000056 по описа за 2022 година

Производството е въззивно, по реда на чл. 258 и сл. ГПК, образувано по жалба на НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ – гр. София, подадена чрез старши експерт по приходите С Х К, срещу решение № 37/22.11.2021г., постановено по т. д. № 57/2021г. по описа на Добрички окръжен съд, с което е отхвърлен като неоснователен предявеният от въззивника иск с правно основание чл. 694, ал. 2, т. 1 ТЗ, за установяване на привилегия по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ за предявени публични вземания на ищеца в производството по несъстоятелност на длъжника „СЪНФЛАУЪРС БГ ПРОДУКТ“ ООД /в несъстоятелност/, а именно: вземания за данъци, задължителни осигурителни вноски и имуществена санкция в общ размер на 16 077.24 лв., от които главници - 14 848.93 лв. и лихви - 1 228.31лв., включени в одобрения с определение № 260154/30.03.2021г. по т. д. № 59/2020г. по описа на ДОС списък с приети вземания, предявени по реда на чл. 685, ал. 1 от ТЗ, като обезпечени с Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С200008-022- 0031059/29.05.2020г. и с Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С200008-022- 0031072/29.05.2020г., издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП Варна, офис Добрич, вписани в Централен регистър на особените залози

(ЦРОЗ) под № 2020091501620 и № 2020091501580.

Поддържайки доводи за неправилност на решението въззивникът моли за неговата отмяна и постановяване на друго, с което искът да бъде уважен. Релевират се оплаквания за неправилно приложение на материалния закон, като не се възприема тезата на окръжния съд, че вписването по реда на ЗОЗ, на обезпечителни мерки по ДОПК, не създава привилегия в производството по несъстоятелност.

Жалбата е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК, от легитимирано лице, чрез процесуален представител, за който са представени доказателства за надлежно учредена представителна власт, насочена е срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес от обжалването, и е процесуално допустима.

Въззиваемото дружество „Сънфлауърс БГ продукт “ ООД / н./, както и синдикът Зл. Ж. не изразяват становище по жалбата.

За да се произнесе по спора съставът на ВнАпС взе предвид следното:

Първоинстанционният Добрички окръжен съд е бил сезиран със специален установителен иск по чл. 694, ал. 2, т. 1 ТЗ, предявен от НАП – гр. София срещу „Сънфлауърс БГ продукт “ ООД / н./, за установяване на привилегия по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ за предявени, по реда на чл.685, ал.1 от ТЗ, и приети публични вземания за данъци, задължителни осигурителни вноски и имуществена санкция в общ размер на 16 077.24 лв.

Ищецът претендира да му бъде призната привилегия по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, до посочения размер на приетите публични вземания, обезпечени с две постановления за налагане на обезпечителни мерки по ДОПК: Постановление изх. № С200008-022- 0031059/29.05.2020г. и Постановление изх. № С200008-022-0031072/29.05.2020г., издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП - Варна, офис Добрич, вписани в ЦРОЗ под № 2020091501620 и № 2020091501580.

В обхвата на служебната проверка по чл. 269 ГПК, съставът на въззивния съд намира, че обжалваното решение, с което искът е отхвърлен, е валидно като постановено от надлежен съдебен състав, в рамките на предоставената му правораздавателна власт и компетентност, и съдържащо реквизитите по чл. 236 ГПК. Същото е допустимо, тъй като са налице всички

предвидени от закона предпоставки, включително и особените такива по чл. 694 ТЗ по отношение на срока за предявяване на специалния иск и на активната процесуална легитимация на ищеца, и липсват процесуални пречки за възникване и надлежно упражняване на правото на иск.

Страните не спорят относно възприетата от окръжния съд фактическа обстановка, която е резултат от правилна съвкупната преценка на събраните в хода на производството доказателства, обсъдени по съответните правила на ГПК.

Установява се по безспорен начин, че с молба изх. № М-24-03-344/20# 17/09.11.2020г. от НАП, ведно с приложена справка, са предявени публични вземания в общ размер на 23 385.30 лв., които са включени като необезпечени в Списък на приети вземания, предявени в срока по чл.685, ал.1 от ТЗ, обявен в ТРРЮЛНЦ по партидата на „Сънфрауърс БГ Продукт“ ООД. Кредиторът НАП е подал възражение вх. № 260814/04.02.2021 г. по чл. 692 ТЗ срещу списъка в частта, в която публични вземания в общ размер на 16 077.24 лв. са приети като необезпечени, с искане да бъде признато право на предпочтително удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ. Възражението е оставено без уважение с определение № 260156/31.03.2021 г. по т. д. № 59/2020г. по описа на ДОС, а с определение № 260154/30.03.2021г., списъкът на приетите вземания, в която процесните вземания са посочени без привилегия по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, е одобрен с промяна, която не се отнася до вземания на друг кредитор.

Определението е обявено в ТР на 31.03.2021г., а исковата молба е подадена по пощата на 14.04.2021г., в рамките на срока по чл. 694, ал. 6 ГПК.

Издадените от публичен изпълнител при ТД на НАП Варна, офис Добрич, Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. №С200008-022-0031059/29.05.2020г., с което е наложен заповест за обезпечаване на изискуемо публично вземане по изпълнително дело № 200859680/2020г. в размер на 15 454.97 лв., върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление в три банки, и Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. №С200008-022-0031072/29.05.2020г., с което е наложен заповест от публичен изпълнител при ТД на НАП Варна, офис Добрич, за обезпечаване на изискуемо публично

вземане по изпълнително дело №200859680/2020г. в размер на 15 454.97 лв., са вписани в ЦРОЗ съответно под № 2020091501620 и № 2020091501580.

Въз основа на безспорно установените релевантни факти и обстоятелства, съставът на ВнАпС прави следните правни изводи по предмета на спора:

Ищецът основава привилегията на държавата на наложени обезпечителни мерки по реда на ЗОЗ. Спорът между страните е правен и се отнася до приложението на разпоредбата на чл. 722, ал.1, т. 1 ТЗ, при съобразяване и на други специални разпоредби, регламентирани конкуренцията в правата на обезпечените кредитори и реда, по който са пристъпили към удовлетворяване на вземанията си.

В съдебната практика понастоящем се застъпва преимуществено становището, че целта на вписването на обезпечителни мерки по реда на ЗОЗ не е създаване на право на предпочтително удовлетворяване, а предимство при конкуренция на различните способи на принудително реализиране на заложеното право, тъй като вписването на насочване на принудително изпълнение по реда на ГПК или ДОПК осуетява пристъпване към изпълнение от страна на заложния кредитор – чл. 42а ЗОЗ. Вписаният заповест има за последица противопоставимост на правата на обезпечения кредитор само по отношение на кредитор, в чиято полза е учреден по-късно особен залог върху заповестното имущество – чл. 12 и чл. 30 от ЗОЗ и в принудителното изпълнение заложният кредитор ще има качеството на хирографарен, а не на обезпечен и следователно вписването на заповест не създава привилегия нито за обезпечения кредитор, нито за кредитора с прието вземане в производството по несъстоятелност. В този смисъл са специалните правила –чл. 459, ал. 1 вр. чл. 457, ал. 1 и чл. 460 ГПК т. 7 от ТР № 2 от 26.06.2015 г. по т. д. № 2/2013 г. на ВКС, ОСГТК и чл. 127, ал. 1 и 3 и чл. 194, ал. 5 ДОПК, според които вписването на заповест и възбраната не създава предимство на вискателя спрямо останалите конкуриращите кредитори. Аргументи в подкрепа на разбирането, че вписаният заповест по реда на ЗОЗ не създава привилегия, се съдържат и в противопоставимостта на такива мерки след откриване на производството по несъстоятелност. / в този смисъл - Определение № 519 от 15.11.2019 г. на ВКС по т. д. № 515/2019 г., I т. о., ТК, и Определение № 238 от 10.05.2021 г. на ВКС по т. д. № 1597/2020 г., II т. о., ТК/.

Предпочтителното удовлетворение на кредитора с вписан особен залог върху вземания от банковите сметки и вещи, с предимство спрямо останалите необезпечени кредитори в несъстоятелността, противоречи пряко на разпоредбите на чл. 43, ал. 3 и ал. 4 и чл. 638, ал. 4 ТЗ от ТЗ, недопускащи пристъпване към изпълнение по реда на чл. 32 ЗОЗ след откриване на производството по несъстоятелност. Такава последица би имало и включването на НАП за процесните вземания, ако бъдат приети с поредност за удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ.

В частност, за публични вземания - недопустимо е, при положение, че самият ДОПК не предвижда предпочитание на тези вземания пред правото на задържане, каквато между впрочем е и уредбата в ЗЗД и ТЗ (с изключение на коментираната спорна разпоредба на чл. 722, ал.1, т. 1 ТЗ), такава привилегия да се урежда от друг закон, тъй като при събиране на публични вземания приложими са разпоредбите на ДОПК. Правилно в този смисъл е приетото в правната доктрина, че след като в хипотезата, при която наложената обезпечителна мярка по чл. 193 ДОПК е запор и той е вписан в първичния регистър по ЗОЗ, публичното вземане, във връзка с което е вписан запорът, няма привилегия по ДОПК, равна на особената привилегия, която се предоставя на заложенния кредитор, то по аргумент от по-силното основание, това публично вземане не се ползва с особена привилегия от първи ред, и когато удовлетворяването на вземането става след изтичане на шестмесечния срок по чл. 193, ал. 4 ДОПК чрез осребряване на имущество, предмет на запора, става в рамките на производството по несъстоятелност

Следователно, кредиторът Национална агенция за приходите, вписал запори по реда на ЗОЗ, няма специални права и привилегии спрямо останалите кредитори на несъстоятелността, защото наложените в изпълнителното производство запори са непротивопоставими на кредиторите на несъстоятелността / чл. 638, ал. 4, изр. 2 ТЗ/.

Дори и да се възприеме тезата на въззивника, основава на буквалното възприемане на текста на чл.722 ал.1 т.1 от ТЗ, в смисъл, че вписването по реда на ЗОЗ на обезпечения създава привилегия за удовлетворяване на кредиторите в производството по несъстоятелност на основание разпоредбата на чл. 722 ал. 1, т. 1 от ТЗ, която не се отрича понастоящем от теорията и практиката, то отново не са налице условията за ползване на такава

привилегия, поради следното:

Предмет на делото е установяване съществуването в производството по несъстоятелност на „Сънфлауърс БГ продукт“ ООД / н./ на обезпечителни мерки, даваща според ищеца право на предпочтително удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от Търговския закон, а именно запори, наложени с Постановление изх. № С200008-022- 0031059/29.05.2020г. и Постановление изх. № С200008-022-0031072/29.05.2020г., издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП - Варна, офис Добрич. Вписването на запорите в ЦРОЗ е осъществено на 15.09.2020г., съответно под № № 2020091501620 и 2020091501580., което несъмнено е след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност.

Съгласно чл. 30 от ЗОЗ вписаното обстоятелство се счита известно на третите добросъвестни лица от момента на вписването. От този момент зложният кредитор би могъл да противопостави правата си на останалите кредитори и да претендира удовлетворяване предпочтително пред останалите кредитори от зложното имущество. Разпоредбата на чл. 638 ал.4 изр.последно от ТЗ предвижда забрана за налагане на обезпечителни мерки по реда на ГПК или ДОПК върху имуществото на длъжника след откриване на производството по несъстоятелност. Чрез вписване в ЦРОЗ на постановление на публичния изпълнител за налагане на обезпечителни мерки след откриване на производството по несъстоятелност с твърдението, че те са наложени по-рано, би се стигнало до заобикаляне на тази забрана. Затова и последицата от подобно вписване не би могла да бъде неговата противопоставимост на кредиторите на несъстоятелността. При открито производство по несъстоятелност, какъвто е настоящият случай, за да има действие, привилегията следва да е възникнала до датата на вписването в търговския регистър на решението за откриване на производство по несъстоятелност, а това включва не само налагане на обезпечителните мерки, но и вписването им в ЦРОЗ.

По изложените съображения въззивният съд намира, че предявеният иск за установяване на привилегия по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ за предявени публични вземания на ищеца в производството по несъстоятелност на длъжника „Сънфлауър БГ Продукт“ ООД /в несъстоятелност/, е неоснователен.

Поради съвпадение на правните изводи на двете съдебни инстанции по съществото на спора първоинстанционното решение следва се потвърди.

Въззиваемото дружество не е прави искане за присъждане на разноски.

На основание чл. 84 ГПК ищецът НАП не дължи държавна такса по чл. 694, ал. 7 ТЗ.

Така мотивиран, ВнАпС, ТО, I - ви състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 37/22.11.2021г., постановено по т. д. № 57/2021г. по описа на Добрички окръжен съд.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщаването му на страните, при условията на чл. 280, ал. 1 и ал. 2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____